

▯ *Milosťou Božou som, čo som.*

1. Korinským 15:10

Vieme, že apoštol Pavel často rozprával o svojom obrátení. Ako „vyvolená nádoba“, ktorá zanesla jeho meno „pred národy aj pred kráľov a pred synov izraelských“, tešil sa nielen z ohlasovania slávy tohto mena, ale aj z rozprávania, ako sa toto meno stalo ovládajúcou vášňou a nádejou jeho životného diela a údelu.

Moje obrátenie sa nedá porovnať s jeho obrátením. Moje bolo len málo výnimočné, jeho bolo takmer zdrvivúce svojou náhlosťou a účinkami. Moje môže byť známe len nemnohým, jeho je už po stáročia známe miliónom. Moje čoskoro vybledne z letopisov, jeho bolo odovzdané budúcim generáciám na stránkach Biblie a ešte stále obieha v miliónoch. Napriek tomu moje obrátenie je pre mňa také skutočné, ako jeho obrátenie pre neho.

Keď viem, ako často si Pán používa jednoduché osobné svedectvo, hoci som nedokonalým stvorením, predsa som živou ukážkou spasiteľnej moci radostnej zvesti, ktorú kážem. A tak by

som rád povedal vám, ktorí čítate tieto riadky, čo Boh vykonal pre moju dušu (Žalm 66:16).

Od detstva som dýchal ovzdušie radostnej zvesti a často bolo moje srdce dojaté dušu vzrušujúcimi výzvami môjho drahého otca Williama Cartera, ktorý spolu s Richardom Weaverom, obráteným baníkom, bol jedným z priekopníckych kazateľov na juhu Londýna.

Keď som mal šesťnásť rokov, zomrel mi otec a nastúpil som na štúdiá. Čas na londýnskej burze som trávil fajčením, hraním biliardu a podľahol som mnohým pokušeniam. Čoskoro som odvrhol vplyvy domova a začal som zostupovať k časnému hrobu a nekonečnému peklu.

Moja matka ma raz večer presvedčila, aby som šiel s ňou vypočuť si Moodyho kázanie. Išiel som a bol som veľmi dojatý, keď tisíce ľudí spievali pieseň „Držte sa pevnosti“. Potom sa hlas speváka Sankeyho rozliehal do každého kúta veľkej haly v Islington, keď spieval pieseň „Ešte je miesto“ s takým citom, že som bol naklonený volať k Pánovi, aby sa nado mnou zmiloval. Potom kázal Moody a každé slovo zasahovalo mocne moje srdce.

Pohnutý zvedavosťou a úzkosťou duše, premohol som svoju hrdosť a vošiel som do jednej z miestností, kde sa kresťania venovali ustarosteným dušiam. Ale žiaľ, nerozhodol som sa pre

Krista v ten večer, pýcha znova prevládla a ja som sa posmieval. Jeden muž v mojej blízkosti padol a ležal na podlahe pod usvedčujúcou mocnou rukou Božou, ale ja som tvrdohlavo odmietol priznať si svoju úzkosť.

Scéna v tejto miestnosti je nezmazateľne vrytá do mojej pamäte. Stále vidím svoju ovdovenú matku plačúcu po mojej ľavici, mužov modliacich sa po mojej pravici, a D. L. Moodyho predomnou s jeho veľkou Bibliou so širokým okrajom s poznámkami, ako sa naliehavo prihovára mojej duši. A predsa napriek svätej vážnosti, ktorá ma obklopovala a mojej úbohosti vo vnútri, stál som tu s úsmevom na tvári a neverou v mojom srdci.

Tak som odišiel ešte nezachránený a vrátil som sa k svojim starým spôsobom. Krátko nato som odišiel do Austrálie, kde som hľadal všetko možné, aby som zabudol na Boha. Ale peniaze a priatelia boli preč, musel som zostúpiť dolu ako márnotrtník k válovu pre svine. A tu Boh znova pôsobil.

Bolo to v jedno sobotné popoludnie v miestnosti lokálnej YMCA, kde jeden mladý muž hovoril so mnou o večných veciach. Mal v rukách svoju Bibliu, čítal z nej, varoval ma a nabádal k viere. Nakoniec som sľúbil, že sa budem modliť za seba a on sa modlil za mňa. Mal len devätnásť rokov a zomrel o niekoľko mesiacov v Melbourne, vo Wesley College, ale Boh si aj jeho použil na moje obrátenie. Určite ho on odmení.

Nasledujúci deň, v nedeľu, bol som čoraz nešťastnejší a nakoniec popoludní som padol na kolená vo svojej ubytovni a volal som po pokoji, i rozhodol som sa, že nevstanem, kým ho nedosiahnem. Satan vyskúšal svoje staré metódy, pričom ma prehováral, nahováral, hrozil, zúrilo, bojoval a tak mocne ma zviazal povrazmi mojich hriechov, že moja úbohá duša odmietla dať sa povzbudiť. Ale stále som čakal na Boha. Potom prišlo vyslobodenie a vniklo svetlo. Ako stratený hriešnik som prišiel ku Kristu a prijal som o ako svojho Spasiteľa. Vo viere som jemu zveril svoju minulosť so svojimi hriechmi, svoju prítomnosť s jej temnotou a tiesňou a svoju budúcnosť so svojimi neistotami a obavami. A ťažké bremeno sa odvalilo z mojej duše.

Pamätám si, ako keby to bolo včera, keď som zašepkal: „Pane, verím Ti!“ Mal som veľmi nejasnú predstavu o tom, čomu som veril, ale vedel som komu som uveril a dôveroval som mu, že ma zachráni. Všetko čo som vedel bolo, že som spasený, lebo on povedal, že je ochotný ma spasiť. On bol dôveryhodný – toto bola miera môjho poznania a mojej dôvery. A hľa, mrak súdu sa stratil a nebeské svetlo a láska ma ožiarili.

Mojou veľkou túžbou bolo získať Bibliu, ale v dome nebola ani jedna. Pri hľadaní tohto pokladu šiel som von v čas bohoslužieb a vzápätí som sa ocitol v jednej kaplnke. Neviem, čo kazateľ hovoril, ale počúval som čítanie z Biblie a dychtivo som sa obrátil k tejto požehnanej životodarnej pasáži, ktorá uzdravuje svedomie a upokojuje srdce: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v neho, nezhynul, ale mal život večný“ (Ján 3:16). „Tu to je,“ povedal som pokušiteľovi, ktorý ma stále obťažoval, „Boh to napísal čierne na bielom,“ a ukázal som mu to, i zistil som, že to bolo pre neho rovnako presvedčivé ako pre mňa, pretože ma prestal napádať a ani sa nepokúsil spochybňovať moje spasenie. Vsadil som celú večnosť na Božie svedectvo v Ján 3:16. Robím to stále, hoci som v Písme preskúmal zázraky, o ktorých sa mi vtedy nesnívalo. Satan môže nenávidieť a báť sa tohto nádherného Písma, lebo on vie, že je to jedna z mocných zbraní vo výzbroji Božej radostnej zvesti. Ján 3:16 má mlieko pre dieťa v Kristovi a silný pokrm pre dospelého. Oceán Božej lásky obsahuje plytčiny, v ktorých sa môže kochať dieťa, a také hĺbky, že ich nedokáže obsiahnuť ani najpokročilejší svätý.

Od môjho obrátenia uplynulo dvadsaťpäť rokov kresťanskej služby, pútnictva a obdivuhodného milosrdenstva, ale radosť Otcovho domu a srdce, ktoré som vtedy spoznal, je stále mojím podielom a bude ním, pokým ho nespoznám v jeho plnosti v sláve neba. Potom v nekonečnej blaženosti Spasiteľovej lásky a spolu so všetkými jeho svätými budem ho žehnať a chváliť za to, „čo On vykonal pre moju dušu.“